

ÎNCHEIERE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

soluționând conflictul de competență jurisdicțională între Judecătoria Hîncești și Judecătoria Fălești,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a N. S. (B.) împotriva lui V. B. cu privire la decăderea din drepturile părintești,
constată

La 02 aprilie 2015, N. S. (B.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui V. B. cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În cadrul ședinței de judecată din 15 decembrie 2015, N. S. (B.) a cerut strămutarea pricinii spre judecare la Judecătoria Fălești, invocând că, îi este foarte greu să se deplaseze de la Fălești la Hîncești pentru a participa la judecarea cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești din 15 decembrie 2015, pricina a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Fălești.

Prin încheierea Judecătoriei Fălești din 19 ianuarie 2016, a fost declinată competența Judecătoriei Fălești la examinarea pricinii civile intentată la cererea de chemare în judecată depusă de N. S. (B.) împotriva lui V. B. cu privire la decăderea din drepturile părintești, fiind transmis dosarul pentru soluționarea conflictului de competență la Curtea Supremă de Justiție.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că competentă să judece cauza dată este Judecătoria Hîncești, unde aceasta urmează a fi remisă pentru judecare în fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 44 alin. (3) CPC, conflictul de competență dintre două sau mai multe judecătorii care nu țin de aceeași curte de apel ori dintre o judecătorie și o curte de apel, ori între curțile de apel se judecă de Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție.

Din materialele cauzei rezultă că înaintând cererea de chemare în judecată împotriva lui V. B., N. S. (B.) a solicitat decăderea din drepturile părintești a

pârâtului V. B., în privința fiicei A., născută la xxxxxxxx și feciorului D., născut la xxxxxxxxxxxxxxxx.

Din materialul probator anexat la dosar și anume din copia informației nr. 605 din 28 septembrie 2015, eliberată de Primăria sat. Sofia, r-nul Hîncești, rezultă că V. B. are viză de domiciliu în sat. Sofia, r-nul Hîncești, însă locuiește în altă localitate (f. d. 38).

Strămutând pricina pentru examinare la Judecătoria Fălești, Judecătoria Hîncești a reținut că, conform adeverinței nr. 605 din 28 septembrie 2015 prezentată de Primăria sat. Sofia, r-nul Hîncești, V. B. nu are viză de domiciliu în sat. Sofia, r-nul Hîncești.

La o asemenea concluzie instanța de judecată a ajuns, însă, contrar informației eliberate de către Primăria sat. Sofia, r-nul Hîncești, în care s-a indicat că B. V. G. născut la xxxxxxxx, are viză de domiciliu în sat. Sofia, r-nul Hîncești, dar se află cu traiul în altă localitate, punând la bază doar afirmațiile declarative a reclamantei.

Mai mult ca atât, în copia buletinului de identitate eliberat pe numele lui V. B., este indicat domiciliul în sat. Sofia, r-nul Hîncești (f. d. 8).

La fel, faptul dat este confirmat și prin informația eliberată de ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat Registru” (f. d. 12).

Prin urmare, instanței nu au fost prezentate careva probe pertinente ce ar demonstra faptul că viza de domiciliu al pârâtului V. B., ar fi în r-nul Fălești sau că ultimul ar dispune de careva bunuri pe teritoriul rl. Fălești, așa cum prevede art. 39 alin. (1) CPC și anume că acțiunea împotriva pârâtului al cărui domiciliu nu este cunoscut sau care nu are domiciliu în Republica Moldova poate fi intentată în instanța de la locul de aflare a bunurilor acestuia sau în instanța de la ultimul lui domiciliu din Republica Moldova.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reține drept întemeiat argumentul Judecătoriei Fălești, precum că chiar și în ipoteza în care reclamata N. S. (B.), ar fi beneficiat de dreptul de a-și alege competența în temeiul art. 39 CPC, prezenta cauză urma a fi examinată în continuare de către Judecătoria Hîncești, or, art. 43 alin. (1) CPC prevede că pricina pe care instanța a reținut-o spre judecare, cu respectarea normelor de competență, se soluționează de aceasta în fond, inclusiv în cazul devenirii ei ulterioare de competența unei alte instanțe.

Din considerentele sus-menționate, având în susținere și prevederile art. 38 alin. (1) CPC, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că judecarea pricinii civile la cererea de chemare în judecată a N. S. (B.) împotriva lui V. B. cu privire la decăderea din drepturile părintești ține de competența Judecătoriei Hîncești, unde urmează să fie remisă spre judecare în fond.

În conformitate cu art. 32 alin. (1), art. 44 alin. (3), art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se constată competența Judecătoriei Hîncești la judecarea în fond a pricinii civile la cererea de chemare în judecată a N. S. (B.) împotriva lui V. B. cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Pricina civilă la cererea de chemare în judecată a N. S. (B.) împotriva lui V. B. cu privire la decăderea din drepturile părintești, se remite spre judecare la Judecătoria Hîncești.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță